

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 566/2012-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. decembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. V. K., K., zastúpeného advokátkou JUDr. A. P. H., K., vo veci namietaného porušenia čl. 17 ods. 1 a 2 v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 19 ods. 2 a 3 a čl. 22 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 8 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd postupom a rozhodnutiami Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odboru Východ, v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-53/BOK-VY-2012, ako aj vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odboru Východ, a postupom Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-53/BOK-VY-2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. V. K. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. septembra 2012 doručená sťažnosť JUDr. V. K., K. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia čl. 17 ods. 1 a 2 v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 19 ods. 2 a 3 a čl. 22 ods. 1 a 2 ústavy, čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 8 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom a rozhodnutiami Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odboru Východ (ďalej len „úrad boja proti organizovanej kriminalite“), v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-53/BOK-VY-2012, ako aj vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, postupom úradu boja proti organizovanej kriminalite a postupom Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „okresná prokuratúra“) v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-53/BOK-VY-2012.

Zo sťažnosti vyplýva, že 21. februára 2012 bol sťažovateľ prítomný na hlavnom pojednávaní Špecializovaného trestného súdu v Pezinku (ďalej len „špecializovaný trestný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. PK 1T 26/2011, kde obhajoval svojich klientov v kauze tzv. S. Potom, ako boli v danej veci prednesené záverečné reči, sa senát špecializovaného trestného súdu odobral na záverečnú poradu a sťažovateľ po zbalení si svojich osobných vecí vyšiel z pojednávacej miestnosti, pričom následne v čase o 17.17 h ho vyšetrovateľ úradu boja proti organizovanej kriminalite zadržal, čo sťažovateľ považuje za nezákonné a protiústavné, porušujúce jeho základné právo na osobnú slobodu. Podľa sťažovateľa sa jeho zadržanie uskutočnilo demonštratívnym spôsobom pred očami verejnosti a viacerých médií, pričom v tejto súvislosti poukázal na to, že deň pred svojím zadržaním sa zdržiaval v budove dotknutého úradu boja proti organizovanej kriminalite v súvislosti s inou trestnou vecou, a zároveň vyslovil názor, že vyšetrovateľ už vtedy musel mať vedomosť o jeho zamýšľanom zadržaní a že toto naschvál naplánoval tak, aby sa udialo pred zrakmi jeho klientov a ďalšej verejnosti. Vo vzťahu k uvedenému sťažovateľ dodal: „*Mám zato, že*

neexistuje zadržavacia právomoc ÚBOK-u ako ani inej policajnej zložky v budove akéhokoľvek súdu, bez toho, aby mu predchádzal prinajmenšom aspoň súhlas predsedu súdu.“

Pri zadržení bolo sťažovateľovi doručené uznesenie vyšetrovateľa sp. zn. ČVS: PPZ-53/BOK-VY-2012 z 21. februára 2012, ktorým mu bolo vznesené obvinenie za zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Následne bol sťažovateľ príslušníkmi úradu boja proti organizovanej kriminalite eskortovaný do sídla Úradu boja proti organizovanej kriminalite v Košiciach, kde bol vypočutý vyšetrovateľom a umiestnený v cele policajného zaistenia spolu so svojimi osobnými vecami nachádzajúcimi sa v obálke (peniaze, mobilný telefón, kľúče). Počas svojho zadržania v cele policajného zaistenia sťažovateľ žiadal príslušníkov polície o kontakt so svojím obhajcom, ale jeho požiadavke nebolo vyhovené, a preto na mieste podal službukonajúcemu príslušníkovi polície ústnu sťažnosť.

Sťažovateľ ďalej uviedol, že 24. februára 2012 ešte pred predvedením pred sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) ho v cele policajného zaistenia v Košiciach navštívili vyšetrovatelia úradu boja proti organizovanej kriminalite, ktorí ho podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku vyzvali na vydanie veci – mobilného telefónu s odôvodnením, „... že ide o vec dôležitú pre trestné konanie“. Sťažovateľ odmietol mobilný telefón vyšetrovateľom vydať odvolávajúc sa na to, že pri úkone nie je prítomný jeho advokát ani zástupca Slovenskej advokátskej komory (keďže sťažovateľ bol zadržaný ako advokát), a tiež aj na to, že na vydanie mobilného telefónu nebol vyšetrovateľom vyzvaný pri samotnom zadržení, že mobilný telefón žiadnym spôsobom nesúvisí so vznesením obvinenia a že v mobilnom telefóne sa nachádzalo množstvo „... diskrétnych, osobných a citlivých údajov, ktoré súviseli s výkonom činnosti advokáta najmä v trestnej oblasti a aj v trestných veciach, ktoré vyšetroval ÚBOK“, pričom sťažovateľ súčasne v tejto súvislosti namietal, že podľa § 89 ods. 2 Trestného poriadku sa povinnosť na vydanie veci nevzťahuje na vec týkajúcu sa skutočností, o ktorých platí zákaz výsluchu a povinnosť mlčanlivosti. Podľa vyjadrenia sťažovateľa mu následne vyšetrovateľ predložil „vopred pripravenú“ zápisnicu a príkaz na odňatie veci podľa § 91 Trestného poriadku, ktorý bol

podľa neho nezákonný, neopodstatnený, vydaný bez predchádzajúceho súhlasu prokurátora a neobsahoval náležitosti príkazu podľa § 181 Trestného poriadku. Sťažovateľ súčasne vyslovil názor, že tento príkaz považuje za nezákonný aj z toho dôvodu, že pred jeho vydaním sa vyšetrovateľ vôbec nepokúsil o miernejšiu formu „nátlaku“, napr. uloženie poriadkovej pokuty, a zároveň pripomenul, že pri tomto úkone nebola prítomná nezúčastnená osoba tak, ako to vyžaduje zákon.

Sťažovateľ napokon dodal, že uznesením okresného súdu sp. zn. 0 Tp 18/2012 z 24. februára 2012 bol vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, ale na základe sťažnosti proti nemu a následného rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 Tpo 9/2012 z 5. marca 2012 bolo prvostupňové rozhodnutie zrušené a on bol ihneď prepustený z väzby na slobodu.

Sťažnosťou podanou ústavnému súdu sťažovateľ spochybňuje nielen spôsob, ale aj dôvodnosť odňatia mu mobilného telefónu, pričom poukázal na skutočnosť, že aj keď zamietnutie jeho žiadosti z 15. marca 2012, ktorou sa podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku domáhal vrátenia mobilného telefónu, bolo odôvodnené tým, že predmetný telefón je vecným dôkazom, ktorý môže byť podrobený znaleckému skúmaniu, ktorého predmetom nebudú všetky informácie obsiahnuté v telefóne, ale len zistenie, či tento telefón nebol využitý na vyhotovenie fotografií časti spisu súvisiaceho s dotknutým trestným konaním, napriek tomu do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo podľa sťažovateľa vyšetrovateľom nariadené znalecké skúmanie predmetného mobilného telefónu, čo podľa sťažovateľa svedčí o tom, že vyšetrovateľ disponuje s údajmi v jeho mobilnom telefóne nezákonným a nekontrolovateľným spôsobom, v dôsledku čoho dochádza k porušeniu jeho práva na ochranu súkromia.

V tejto súvislosti sťažovateľ v sťažnosti tiež uviedol:

«K tomu uvádzam, že prípadné znalecké skúmanie môjho nezákonne odňatého mobilného telefónu, by sa realizovalo prostredníctvom znaleckej organizácie KEU, ktorá je zložkou policajného zboru. Bolo by naivné predpokladať, že pri tzv. znaleckom skúmaní mobilného telefónu by bolo predmetom skúmania iba a len zisťovanie, či týmto telefónom

boli vyhotovované fotografie časti spisu a nie aj identifikácia všetkých údajov obsiahnutých v telefóne. Už len tá skutočnosť, že vyšetrovateľ PPZ ÚBOK bez mantinelov disponuje citlivými údajmi z nezákonne odňatého mobilného telefónu advokáta je zarážajúca. Neexistuje zmienka o mojom mobilnom telefóne v skutkovej vete alebo v odôvodnení uznesenia o vznesení obvinenia. Prvýkrát ho z ničoho nič spomenul vo svojom „pokyne“ vyšetrovateľovi PPZ ÚBOK dozorujúci prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne. Nikdy som mobilným telefónom nevyhotoval kópie vyšetrovacieho spisu, a túto vedomosť mal aj vyšetrovateľ, s ktorým som prichádzal do častého kontaktu v rámci výkonu obhajoby klientov. Rovnako vyhotovenie kópie spisu mobilným telefónom nie je trestným činom. No v mobilnom telefóne mám uložených množstvo fotografií výlučne súkromnej povahy a aj množstvo údajov o mojich klientoch, ktorí si určite neželajú, aby sa bezdôvodne dostali do rúk polície.

Ešte viac zarážajúca je snaha vyšetrovateľa PPZ ÚBOK za súčasnej procesnej situácie, vôbec pristúpiť k skúmaniu môjho mobilného telefónu a vyhotovovať a ponechať si kópie údajov z neho v zmysle § 90 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

Krajský súd v Trenčíne vo svojom Uznesení, sp. zn. 2 Tpo 9/2012 zo dňa 05.03.2012, jednoznačne a nespochybniteľne uviedol pri skúmaní dôvodnosti obvinenia ako elementu samotnej existencie materiálnej stránky väzby, že skutok uvedený resp. opísaný v uznesení vyšetrovateľa PPZ ÚBOK, nie je trestným činom. Preto je možné vydedukovať, že skúmanie môjho mobilného telefónu má za cieľ len jediné - zastrašiť, kompromitovať a dehonestovať obhajcu v čase keď nie je dôvod na jeho trestné stíhanie, ale je stále v procesnom postavení obvineného, zneužiť údaje z mobilného telefónu na prípadnú ďalšiu diskreditáciu obhajcu -sťažovateľa.»

Sťažovateľ ďalej uviedol, že podaním z 20. júna 2012 označeným ako „Žiadosť o preskúmanie postupu policajta“ adresovaným okresnej prokuratúre sa domáhal preskúmania zákonnosti postupu vyšetrovateľa úradu boja proti organizovanej kriminalite v súvislosti s jeho zadržaním, ako aj v súvislosti s odňatím mu mobilného telefónu, a napokon aj v súvislosti s pomalým postupom vyšetrovateľa (prieťahy) v jeho trestnej veci.

Dňa 30. júla 2012 bolo sťažovateľovi doručené upovedomenie okresnej prokuratúry „... sp. zn. I Pv 160/2012 zo dňa 20.7.2012, ktorým mi bolo oznámené, že moja trestná vec podlieha preskúmaniu zo strany Generálneho prokurátora na základe môjho návrhu podľa ust. § 364 ods. 1 písm.. a) Trestného poriadku a s prihliadnutím na skutočnosť, že moja žiadosť o preskúmanie postupu policajta v určitých aspektoch vykazuje spojitost' a súvis s mimoriadnym opravným prostriedkom, bude moja žiadosť vybavená až po zaujatí stanoviska GP SR vo veci návrhu na zrušenie právoplatného rozhodnutia OČTK vydaných v prípravnom konaní pod ČVS : PPZ -53/BOK-VY-2012“.

V sťažnosti podanej ústavnému súdu sťažovateľ vyjadril nespokojnosť a nesúhlas so závermi okresnej prokuratúry, ktorá mala podľa jeho názoru jeho podnet riadne preskúmať a prijať adekvátne opatrenia na zjednanie nápravy sťažovateľom namietaných nedostatkov v postupe a rozhodovaní vyšetrovateľa, pretože podľa jeho názoru (v rozpore s názorom okresnej prokuratúry, pozn.) nie je pravdou, že by sa jeho podnet z 20. júna 2012 na preskúmanie zákonnosti postupu vyšetrovateľa zhodoval s ním podaným mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým sa domáhal „... zrušenia právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní...“. V tejto súvislosti sťažovateľ tiež skonštatoval, že aj keď o ním podanom mimoriadnom opravnom prostriedku bolo rozhodnuté už 9. augusta 2012, napriek tomu do podania sťažnosti ústavnému súdu sťažovateľ nebol žiadnym spôsobom okresnou prokuratúrou vyrozumený, ako bol posúdený jeho podnet z 20. júna 2012.

V súvislosti s namietaným porušením označených práv sťažovateľ v sťažnosti tiež uviedol:

„Toto právo je vyjadrené najmä v čl. 17 ods. 1, ods. 2 v spojení s čl. 1 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, obsiahnuté v čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj v čl. 8 ods. 1, ods. 2 Listiny základných práv a slobôd. Z vyššie uvedeného popisu môjho zadržania v budove Špecializovaného trestného súdu v Pezinku je zrejmé, že to bolo nezákonné a protiústavné a postupom zložky MV PPZ, Úradu boja proti organizovanej kriminalite došlo k flagrantnému porušeniu môjho práva na osobnú slobodu. Podľa môjho názoru je tzv. súdna pôda posvätná, kde má výkonnú moc iba súd resp. predseda súdu alebo Zbor väzenskej a justičnej stráže. Mám zato, že len oni môžu

vykonávať obmedzovaciú, resp. zadržiavaciú činnosť. V postupe vyšetrovateľa UBOK-u pri mojom zadržaní na pôde ŠTS vidím zjavnú nezákonnosť a porušenie mojich práv a slobôd.

... Nezákonným odňatím mobilného telefónu zn. N... advokátovi, došlo k takým flagrantným porušeniam mojich práv a slobôd, ktoré som vyššie opísal. Do dnešného nemám vedomosť ako sa nakladá po dobu viac ako pol roka s dôvernými údajmi obsiahnutými v ňom. Do dnešného dňa mi mobilný telefón nebol vrátený; aj napriek tomu, že som prostredníctvom obhajcu v trestnej veci žiadal o jeho vrátenie a po zamietnutí jeho vrátenia som okamžite žiadal preskúmať postup vyšetrovateľa PPZ ÚBOK dozorujúcim prokurátorom, ktorý nielenže od 29.2.2012 do dnešného dňa príkaz na umožnenie vyhotovenia a ponechania si kópie počítačových údajov v zmysle § 90 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku nevydal, ale ani nezákonný postup vyšetrovateľa PPZ ÚBOK pri odňatí môjho mobilného telefónu náležite nepreskúmal a nezriadil nápravu. Môžem dôvodne predpokladať, že diskkrétne údaje z neho budú v budúcnosti alebo boli už v minulosti zneužitú voči mne ako advokátovi, ako aj proti mojim klientom.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo JUDr. V. K., advokát, na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, ods. 2 v spojení s čl. 1 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, obsiahnuté v čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj v čl. 8 ods. 1, ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, bolo porušené postupom, zásahmi a rozhodnutiami MV SR - Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, Odbor Východ v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-5VBOK-VY-2012.

2. Základné právo JUDr. V. K., advokát, na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základne právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe podľa čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, a základné právo na listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a na ochranu osobných údajov podľa čl. 22 ods. 1, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom MV SR - Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky,

Úradu boja proti organizovanej kriminalite Východ v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ -S^BOK-VY-2012 porušené bolo.

3. Základné právo JUDr. V. K., advokát, na konanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru bolo postupom MV SR - Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky, Úradu boja proti organizovanej kriminalite Východ a Okresnej prokuratúry v Trenčíne v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-53/BOK-VY-2012 porušené bolo.

4. Sťažovateľovi JUDr. V. K., advokát, sa priznáva primerané zadostučinenie v celkovej výške 10.000,- €, ktoré mu je povinné vyplatiť Ministerstvo vnútra SR - Prezídium policajného zboru SR a Okresná prokuratúra Trenčín do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu SR.

5. Ministerstvo vnútra SR - Prezídium policajného zboru SR a Okresná prokuratúra Trenčín do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu SR, je povinný uhradiť sťažovateľovi JUDr. V. K., advokát, trovy právneho zastúpenia na účet jeho právneho zástupcu JUDr. A. P. H. do 30 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

6. Ministerstvu vnútra SR - Prezídium policajného zboru SR a jeho zložke Úradu boja proti organizovanému zločinu v trestnom konaní vedenom pod ČVS: PPZ-53/BOK-VY-2012, a Okresnej prokuratúre zakazuje pokračovať v porušovaní základných práv sťažovateľa zaručených Ústavou Slovenskej republiky a Listinou základných práv a slobôd a práva zaručeného Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podstata námietok sťažovateľa týkajúcich sa ním namietaného porušenia označených práv je založená na ním tvrdenom nezákonnom postupe vyšetrovateľa úradu boja proti organizovanej kriminalite pri jeho zadržení na pôde, resp. v priestoroch špecializovaného trestného súdu bez súhlasu jeho predsedu, ako aj pri spôsobe a účele odňatia mu mobilného telefónu a tiež je sťažnosť sťažovateľa založená aj na tvrdenom nesprávnom postupe okresnej prokuratúry pri vybavovaní jeho podnetu z 20. júna 2012, ktorým sa domáhal preskúmania zákonnosti uvedeného postupu vyšetrovateľa.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor, preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí..., prokurátorov, vyšetrovateľov... v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o prokuratúre podnet možno podať na ktorejkoľvek prokuratúre.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2 zákona o prokuratúre).

Podľa § 54 ods. 2 písm. c) zákona o prokuratúre na účely konania podľa tohto zákona alebo osobitného zákona a na vybavenie podnetu sa nadriadeným prokurátorom rozumie príslušný krajský prokurátor, ak ide o okresného prokurátora alebo prokurátora okresnej prokuratúry.

Z príloh sťažnosti podanej ústavnému súdu je zrejmé, že sťažovateľ sa podaním z 20. júna 2012 domáhal preskúmania postupu vyšetrovateľa podľa ustanovenia § 210 Trestného poriadku, podľa ktorého obvinený, poškodený a zúčastnená osoba majú právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania žiadať prokurátora, aby bol preskúmaný postup policajta, najmä aby boli odstránené prietahy alebo iné nedostatky vo vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní. Policajt musí žiadosť prokurátorovi bez meškania predložiť. Prokurátor je povinný žiadosť preskúmať a o výsledku žiadateľa upovedomiť.

Ústavný súd považuje žiadosť o preskúmanie postupu policajta podľa Trestného poriadku a následne aj podnet, ako aj opakovaný podnet podľa zákona o prokuratúre za účinné prostriedky nápravy, vyčerpaním ktorých pred podaním sťažnosti ústavnému súdu sa možno domôcť ochrany svojich práv (m. m. IV. ÚS 330/04, I. ÚS 186/05, III. ÚS 24/2012).

Ústavný súd už aj v iných konaniach (napr. III. ÚS 235/07, III. ÚS 157/08) vyslovil opakovane právny názor, že vynechanie týchto prostriedkov nápravy (žiadosti o preskúmanie postupu policajta, podnetu, opakovaného podnetu) v sústave orgánov

prokuratúry Slovenskej republiky nemožno nahrádzať podaním sťažnosti v konaní pred ústavným súdom, pretože takto by sa obmedzovala možnosť orgánov prokuratúry vo vlastnej kompetencii nielen preveriť skutočnosti, ktoré tvrdí sťažovateľ, ale aj prijať opatrenia, ktoré by účinne napomohli odstráneniu namietaného porušenia práv (m. m. napr. I. ÚS 186/05), ku ktorému malo v danom prípade podľa tvrdenia sťažovateľa dôjsť v súvislosti s postupom vyšetrovateľa úradu boja proti organizovanej kriminalite, ako aj v súvislosti s postupom okresnej prokuratúry.

V rámci predbežného prerokovania sťažnosti sťažovateľa ústavný súd zistil, že v súvislosti s namietaným postupom vyšetrovateľa úradu boja proti organizovanej kriminalite podal sťažovateľ ústavnému súdu identickú sťažnosť už v minulosti, ktorú ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 202/2012-14 z 9. mája 2012 odmietol pre jej neprípustnosť s odôvodnením, že sťažovateľ pred podaním sťažnosti nevyužil všetky účinné prostriedky nápravy porušenia ním označených práv, pričom už v tejto súvislosti bol sťažovateľ poučený, že za takýto účinný prostriedok nápravy ústavný súd v zmysle svojej judikatúry považuje nielen žiadosť o preskúmanie postupu policajta podľa § 210 Trestného poriadku (tento prostriedok sťažovateľ v tomto prípade už využil, pozn.), ale aj podnet a opakovaný podnet v zmysle citovaných ustanovení zákona o prokuratúre.

Aj napriek už v minulosti realizovanému poučeniu sťažovateľa ústavným súdom sťažovateľ sa preskúmania zákonnosti postupu vyšetrovateľa úradu boja proti organizovanej kriminalite nedomáhal podaním podnetu, resp. v prípade jeho nespokojnosti s vybavením tohto podnetu aj podaním opakovaného podnetu v zmysle citovaných ustanovení zákona o prokuratúre, hoci tak mohol a mal urobiť pred podaním sťažnosti ústavnému súdu. V okolnostiach prípadu možno podľa názoru ústavného súdu totiž žiadosť o preskúmanie postupu policajta a podnet (a prípadne aj opakovaný podnet) považovať za iný právny prostriedok ochrany podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ktorý zákon (Trestný poriadok a zákon o prokuratúre) sťažovateľovi na ochranu jeho práv poskytuje a na ktorého použitie je podľa uvedených predpisov oprávnený. Preskúmaním podnetu, resp. aj opakovaného podnetu sa totiž príslušné orgány prokuratúry vo vzťahu k namietanému

postupu vyšetrovateľa budú musieť vysporiadať s identickými námietkami, aké sťažovateľ proti tomuto postupu vyšetrovateľa uvádza aj v konaní pred ústavným súdom.

Pokiaľ ide o sťažovateľom namietaný postup okresnej prokuratúry, aj v tomto prípade, keďže podľa citovaného § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre na základe podnetu môže prokurátor okrem iného preskúmať aj zákonnosť postupu a rozhodnutí prokurátorov, má sťažovateľ možnosť domáhať sa jeho preskúmania prostredníctvom podnetu (príslušná krajská prokuratúra), prípadne opakovaného podnetu (generálna prokuratúra), ktorých využitie sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom nepreukázal.

Keďže sťažovateľ nevyužili účinné prostriedky nápravy podľa zákona o prokuratúre, ústavný súd jeho sťažnosť už pri jej predbežnom prerokovaní odmietol ako neprípustnú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, ako aj úhrady trov konania je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o tej časti sťažnosti už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2012